

РЕШЕНИЕ

№ 6234

гр. София, 16.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав, в публично заседание на 10.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **12996** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 154, ал.5 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия (ЗОБВВПИ).

Образувано е по жалба от С. И. Т. чрез адв. К. Х. срещу Отказ рег. № 227р-30510/13.11.2025г. относно издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на ОЗ РУ към СДВР. Навеждат се доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ, като постановен при липса на мотиви, в нарушение на материалния закон, както и при допуснати съществени нарушения на административно-процесуалните правила. Моли съда да отмени оспореното решение.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не се представлява, не изразява становище по жалбата.

Ответникът – Началника на ОЗ РУ към СДМВР, редовно призован, не се явява и не изпраща представител. Депозирани са писмени бележки от процесуален представител, с които излага становище по същество. Моли жалбата да се отхвърли, като неоснователна и недоказана, претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Производството по издаване на оспорения административен акт е започнало със заявление вх. № 136700 - 1632/07.10.2025г. от С. И. Т. за продължаване срока на издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие – револвер „А.“ кал.357 № R446846. Към преписката са приложени: медицинско удостоверение от Център за психично

здраве „Проф. Н.Ш.“, че няма данни за оказана психиатрична помощ; удостоверение за техническа годност на притежаваното оръжие; удостоверение за провеждане в срока на действащото разрешително на учебни стрелби по програма, включваща не по-малко от 50 бр.; декларация по чл.87, ал.1, т.4 от ЗОБВВПИ; електронна справка за съдимост с отбелязване, че лицето не е осъждано; удостоверение от НСЛС, че към момента на издаването няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства срещу оспорващия; диплома за завършено средно образование и вносна бележка за заплатена такса.

В докладна записка с рег. № 227р-28507 от 23.10.2025г. от Мл. ПИ КОС Г. Г. е посочено, че в хода на проверката е установено, че преписката е комплектована с необходимите документи съгласно ЗОБВВПИ, като от тях е видно, че лицето не е осъждано, срещу него няма данни за обвинения по неприключили наказателни производства и не са установени психични разстройства или заболявания. Извършени са необходимите проверки съгласно чл.9, ал.2 от Заповед рег.№ I-з-2263/12 на МВР, като е установено, че лицето живее на постоянния си адрес, няма данни за налагани мерки по Закона за защита от домашно насилие, не е регистриран в масивите на МВР и няма данни за връзки с криминално проявени лица. Като основателна причина, с която обосновава издаването на разрешително лицето е посочило : „самоотбрана“.

На 31.10.2025г. на оспорващия е връчено съобщение УРИ рег. № 227000-19234/27.10.2025г. за започнато производство за издаване на административен акт – Отказ за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие по подаденото от него заявление, в което е посочено, че от извършената проверка е установено, че липсва основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаване на исканото разрешение.

В указания му съгласно чл. 34, ал. 3 от АПК 7-дневен срок С. И. Т. е подал възражение № 227000-20089/05.11.2025г., в което е посочил, че като бивш служител на МВР, който носи законно лично оръжие повече от 30 години, желае подновяване на срока за съхранение, носене и употреба на оръжие, с цел лична самоотбрана.

С оспорения Отказ рег. № 227р-30510/13.11.2025г. относно издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на ОЗ РУ към СДВР, на основание чл. 58, ал. 1, т.10 и чл.83, ал.5 от ЗОБВВПИ е отказано да бъде дадено исканото разрешение. Отказът за продължаване срока на издадено разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие. Отказът е постановен при липса на основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ.

При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата, като подадена от надлежна страна, в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган – началника на ОЗ РУ - СДВР, в изпълнение на правомощията му, съгласно разпоредбата на чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ. Същият съдържа предвидените в чл. 59, ал. 2 от АПК реквизити, в т.ч. фактически и правни основания за постановяването му.

При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Оспорващият е уведомен за започналото административно производство за отказ, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. Даденият му от административния орган 7 - дневен срок за възражения и обяснения е максималният регламентиран срок по чл. 34, ал. 3 от АПК.

Оспореното решение съответства на материално-правните разпоредби и на целта на закона.

ЗОБВВПИ въвежда изключително строг разрешителен режим на посочените в него дейности с взривни вещества, оръжия, боеприпаси и пиротехнически изделия, с оглед опасността, която представляват самите те и дейностите с тях, поради което за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от придобиване на оръжие. В чл. 58, ал. 1 от ЗОБВВПИ са посочени обстоятелствата, при които не се издава разрешение за придобиване, съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия.

По делото не се спори, че по отношение на Т. не са налице отрицателните предпоставки на чл. 58, ал. 1, т. 1-9 ЗОБВВПИ. Спорът е по отношение наличието на предпоставката по т. 10 - основателна причина, която по несъмнен начин да обосновава издаването на разрешение. Съгласно разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешения за придобиване, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях не се издават на лице, което няма основателна причина, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение. Следователно физическото лице, което иска разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие за самоотбрана трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосноват несъмнено извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Само наличието на такава нужда, представлява за законодателя основание да се разреши на физическо лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие. В тежест на лицето, подало искане за издаване на разрешение за придобиване на огнестрелно оръжие, е да заяви и подкрепи с убедителни доказателства своята необходимост от притежание на късо огнестрелно оръжие.

В настоящият случай Т. като физическо лице е посочил в заявлението си, че иска да поднови срока за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие – револвер „А.“ кал.357 № R446846., с цел лична самоотбрана.

Настоящият съдебен състав споделя така изложените от органа мотиви. Съгласно уредбата на режима за придобиване на огнестрелни оръжия в ЗОБВВПИ тази дейност подлежи на разрешителен, а не на регистрационен режим, като преценката за това дали са спазени условията, и особено необходимостта от притежаване на оръжие, е на компетентния административен орган, който действа при условията на оперативна самостоятелност. Преценката е индивидуална и във всеки отделен случай следва да бъде отчетено дали има доказана и съществена необходимост за придобиване от дадено лице на оръжие, както и тя да оправдава риска, който произтича от самия факт на притежаването му от цивилно лице. В настоящия случай тази необходимост не е надлежно и убедително доказана.

За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплахата личността или имуществото на лицето или на негови близки хора. В конкретния случай изложените от жалбоподателя, както в заявлението, така и във възражението му, факти и обстоятелства не навеждат на извод, че същият е заплашен в качеството си физическо лице повече от всички останали граждани на обществото. Съответно разширяването на тълкуването на необходимостта, като предотвратяване на бъдещи вероятни, но несигурни събития, би обезсмислило необходимостта като критерий, въведен в закона, за установяване на основателността на искането за осъществяване на дейностите с огнестрелно оръжие. Както се посочи по-горе, необходимостта от осигуряване на самоотбрана следва да е обвързана с конкретна, пряка и достатъчно сериозна опасност от посегателства срещу

живота, здравето или имуществото на заявителя. Такава непосредствена и тежка заплаха за него, която да оправдава повишения риск от притежаване и носене на огнестрелно оръжие, не се установи в настоящия случай.

Съгласно чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ огнестрелните оръжия в зависимост от предназначението и техническите си характеристики биват за служебни или за граждански цели. Физическите лица могат да придобиват огнестрелно оръжие и боеприпаси само за граждански цели, които са посочени в чл. 6, ал. 3 ЗОБВВПИ. Те не могат да придобиват оръжие за служебни цели, посочени в чл. 6, ал. 2 от ЗОБВВПИ, тъй като такива цели имат само физическите и юридически лица, регистрирани като търговци и извършващи съответната търговска дейност или дейност, която изисква да бъде водена по търговски начин.

Придобиването на оръжие за служебни цели и за граждански цели са две различни възможности, които имат различен правен режим. Придобиване на огнестрелно оръжие за служебни цели се разрешава на юридически лица и на физически лица - търговци по смисъла на Търговския закон, за охрана на собствеността, защита на живота и здравето на личността, както и за други разрешени дейности, т. е. за отбрана свързана с трудовата дейност. За граждански цели огнестрелно оръжие с определени в ЗОБВВПИ характеристики се придобива, за самоотбрана, ловни, спортни и културни нужди. В случая оспорваният не доказва наличието на основателна причина за придобиване на късоцевно оръжие за граждански цели.

При издаване на оспорения отказ не е нарушен принципът на съразмерност, визиран в чл. 6 от АПК, тъй като административният орган е упражнил правомощията си по разумен начин, добросъвестно, справедливо и в съответствие с материалния закон.

По изложените съображения съдът намира, че не са налице основанията за отмяна на оспорения отказ, визиран в чл. 146 от АПК. Той е валиден и законосъобразен административен акт, поради което оспорването следва да се отхвърли.

При този изход на делото, претенцията на ответника за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, е основателна според чл. 143, ал.3 и 4 от АПК и следва да бъде присъдена в размер на 200 лева съобразно чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба от С. И. Т. срещу Отказ рег. № 227р-30510/13.11.2025г. относно издаване на разрешение за съхранение, носене и употреба на късоцевно огнестрелно оръжие, издаден от Началника на ОЗ РУ към СДВР.

ОСЪЖДА С. И. Т., ЕГН [ЕГН], с постоянен и настоящ адрес: [населено място], [улица] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/ сумата от 102.26 евро, равняващо се на 200 /двеста/ лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

